

ROSSIYSKAYA GAZETA

www.rg.ru

BULGARIAN EDITION

saturday, september 29, 2007

Първата равностметка на годината:
В очакване на бума

■ Максим МАКАРИЧЕВ

В Русия ръстът на БВП през първото полугодие на 2007 г. в сравнение с аналогичен период през 2006 г. е 8,2%. А инвестициите в основния капитал за същия период от време нараснаха с 22,3%.

Тези икономически показатели значително превъзхождат прогнозите на експерти за 2007 г. и свидетелстват за по-нататъшния ръст на руската икономика. В Русия никога досега не е имало такъв бурен инвестиционен растеж. Според експерти на една от най-големите финансови организации в света Merrill Lynch, в Русия през наблюдаваната година се очаква такъв бум, какъвто още не сме виждали. За инвеститорите най-привлекателните отрасли на руската икономика за даден момент са: нефтохимичният комплекс, енергетиката, хранителната промишленост, дървопреработването, логистиката, електрониката, информационните технологии, банковият сектор.

Ръстът на руската икономика се придружава и с ръста на малкия бизнес. Според статистиката оборотът на средствата в малките предприятия през последните 3 четиримесечия нарасна със 17%, а инвестициите в този сектор - с 25,9 на сто. При това в отделните региони на Русия тези показатели са доста по-високи. От значение е и фактът, че инвеститорите се интересуват не само от централните региони на Русия, но и нейната много богата на природни

ресурси дълбока провинция. Например в Сибирския федерален окръг, който е доста отдалечен от Москва, темповете на оборотния ръст и инвестициите в малкия бизнес се увеличили с 34,9% и съответно с 65,2 на сто.

За увеличаването на инвестиционната привлекателност на Русия говори и ръстът на преки чуждестранни инвестиции - за първото четиримесечие на 2007 г. те достигнаха 24,6 млрд. долара, което е почти 3 пъти повече в сравнение с миналата година. Като цяло сумата на натрупаните чуждестранни инвестиции в Русия вече надвиши 150 млрд. щатски долара. Също така е регистриран рекорден приток на капитала, който според оценките на аналитици от инвестиционната банка Goldman Sachs, от март до май достигна 68 млрд. долара, а към края на 2007 г. ще надхвърли 100 млрд.

Повишава се и капитализацията на фондовия пазар, който се увеличи за една година повече от два пъти, достигайки 1,3 трилиона долара. За този период от време руският фондов пазар надмина аналогичните пазари на Индия, Мексико, Бразилия и Република Корея. Московският пазар на акциите, на който циркулират акции с обща стойност над един трилион долара, вече надмина Милано и с бързи темпове настига Париж и Франкфурт.

Според изследванията на Ernst&Young 70% чуждестранни инвеститори са сигурни в това, че Русия ще стане един от водещите играчи на световната "ин-

вестиционна арена". Тези думи произнесе ръководителят на Ernst&Young Джеймс Терли на проведения това лято в Санкт-Петербург икономически форум. Той добави, че 92% от инвеститорите, които вече влягат средства в руската икономика, са удовлетворени и планират да продължат да инвестират в Русия. Председателят на консултанционния съвет на Citigroup Джеймс Улфенсън заяви, че Русия може да стане уникален мост между Европа, Америка и Изтока. Той нарече Русия държава, която е "отворена, готова динамично да се развива и е конкурентноспособна на международните пазари. А бившият канцлер на Германия Герхард Шрьоделер, който отдавна е съюзник на Путин, заяви, че Русия предоставя на Европа уникален шанс за решаването на нейните проблеми. "Русия ни подава ръка, предлагайки сътрудничество. Това е шанс, който ние не бива да изпуснем. Ако тръгнем по този път, Европа ще се справи с онези сложни задачи, които стоят пред нея. Затова ние сме длъжни и ще градим нашите отношения с Русия върху стабилна основа, насочена в бъдещето", - подчерта Герхард Шрьоделер.

Повечето реални инвеститори смятат инвестициите в Русия за по-доходни, в сравнение с други развиващи се страни. Според оценките на аналитици рентабилността от дейността на много от водещите руски компании надвишава 20 процента.

За ръста на руската икономика съдейства и динамично

Икономически показатели: Цифри за първото полугодие на 2007 г. в сравнение с аналогичен период през 2006 г.

Ръст на БВП - 8,2%.

Инвестиции в основния капитал нараснаха с 22,3%.

Оборотът на средствата в малките предприятия нарасна със 17%.

Инвестициите в този сектор - с 25,9%

(Показатели на Сибирския федерален окръг):

Оборотът на средствата в малките предприятия нарасна с 34,9%

Инвестициите в този сектор - 65,2%

Приходи от преки чуждестранни инвестиции:

Първото четиримесечие на 2007 г. - 24,6 млрд. долара

Първото четиримесечие на 2006 г. - 8,9 млрд. долара

Капитализация на фондовия пазар:

След първото полугодие на 2006 г. - 650 млрд. долара

След първото полугодие на 2007 г. - 1,3 трлн. долара

развиващият се потребителски сектор, което се обяснява с увеличението на доходите на населението - през лятото на 2007 г. средната заплата нарасна в сравнение с юни 2006 г. с 25 на сто. Още по-показателни са темповете на ръста на заплатите за няколко години: за две години те нараснаха 1,6 пъти, за 3 години - два пъти. При това експертите отбелязват, че ръстът на заплатите не влошава конкурентноспособността на работодателите. Вече през юни средните заплати в Русия надвишиха 500 долара месечно, макар че Световната банка прогнозира достигането на подобно равнище на заплатите чак

към края на 2007 г.

Министърът на финансите на Русия Алексей Кудрин заяви, че след 3-5 години суверенният кредитен рейтинг на страната му може да стигне нивото на Италия и Япония. Сегашният рейтинг от S&P (A-), оценяващ кредитоспособността на Русия по дълга в рубли, вече стигна категорията на Италия. Мнението на редица експерти е, че според всички икономически показатели, като обема на резервите във валута и злато, равнището на външния дълг и бюджетния профицит, Руската Федерация вече отдавна съответства на А категорията.

Няколко сценария за
бъдещето на Русия

От четири "възможности" ще е истински възможна само една. Обществото, бизнесът и държавата трябва да се обединят

ИЗВЕСТНИЯТ ИКОНОМИСТ

ИГОР ЮРГЕНС АНАЛИЗИРА

СЛОЖНИТЕ ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ
РУСКАТА ДЪРЖАВА И БИЗНЕСА
ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ ГОДИНИ

■ Анастасия ДЕДЮХИНА
"Експерти - специално за RBT"

Според мен пред Русия днес има четири реални сценария за развитието и модернизирването на икономиката, твърди Игор Юргенс.*

Първият сценарий е рентниерството - опитите да се живее от рента, което е продължение на политиката за разпределяне на природните ресурси. Модернизирването не е проблем, но ресурсите могат и да не стигнат за всички. В случай на промени на установените баланси на световната арена се повишава рискът от възникване на сериозен конфликт при преразпределянето на тези ресурси.

Новият мобилизационен сценарий е концентрирането на ресурси в специално подобрени направления, например реализирането на инфраструктурни проекти. Това предполага полупринудително частно-държавно партньорство. Проблемът е в ниската ефективност на държавата при висока концентрация на ресурсите.

Инерционният сценарий предполага постоянно маневриране между популизма с раздаването на субсидии и опитите

да продължат реформите на пазарните институти. Така се тушират най-силните обществени заплахи. Но тези три сценарии водят страната към безизходица.

Струва ми се, че най-сполучлив за Русия е модернизационният сценарий, който няма противници в страната, но е труден и затова едва ли е възможно да се осъществи. За неговото реализиране е необходимо време, което е равно на живота на цяло поколение, и затова е нужна дългосрочна коалиция за реализирането му. Държавата, бизнесът и гражданското общество трябва да се обединят.

Според Игор Юргенс корените на днешната ситуация са в близкото минало, в последните осем години, известни като "Путинска икономическа епоха".

В началото на XXI век страната остана без президент, а икономическата обстановка беше изключително тежка, продължава Игор Юргенс.

Путин, заставайки начело на страната, предложи на още незакрепналия среден и едър бизнес изключително либерален план, който даваше свобода на предприемачеството, намаляване на данъчното бреме, въвеждането на ред по отношение на преследването на

бизнеса от страна на правозащитните органи, откритост на Русия и приемането й в СТО. Тогава Путин, най-близките му съратници и 20-те най-големи предприемачи в Русия се разбраха за новите правила на играта. Путин им заяви примерно следното: от вас, честно казано, не искам нищо. Оставам ви свободата на предприемачеството и другите свободи, но не влизайте в политиката. Иначе словесите от народа, които ви ненавиздат, а тогава те бяха с 30 процента повече от днес, ще пометат и вас, и мен.

Повечето от реформите се извършваха от апарата на президента и правителството, които се консултираха с едрите собственици, и това подтикна страната да върви напред, твърди Юргенс. През 2003 г. Русия започна да излиза от кризата.

Не трябва да се забравя и сложното разположение на политическите сили по онова време, отбелязва Игор Юргенс. Путин разбираше, че не се минава лесно между Сцила и Харибда, т.е. хем да бъдат победени олигарсите, като се използват комунистите и патриотите, хем да не ги допускат във властта.

А след това държавата тръгна напред.

ПОРТРЕТИ:

Борис Гризлов:
Времето на загуби
за нас свърши

СНИМКА СЕРГЕЙ КУКСИН /„РГ“

Лидерът на “Единна Русия” (“ЕР”), имаща в парламента абсолютно мнозинство, 56-годишният Борис Гризлов, който оглавява и фракцията “партиите на властта”, е класически партиен функционер от най-висш ранг. Това е човекът на Системата, който смята за необходимо да се подчинява на нейните правила, а не да се водят собствени игри да се проявяват рисковани амбиции.

Скъп на думи, обикновено облечен в строг костюм, Гризлов рязко контрастира на политици, с които свикнаха руснаците по времето на Борис Елцин. Този човек не си позволява екстравагантни публични изказвания, в парламента се държи подчертано коректно и безпристрастно. Обаче в официалната сфера се чувства като риба във вода и доказва, че е способен да накара да работи ефективно всяка оглавена от него структура (дори най-голямата, многостволова и разхвърляна из необятните руски простори).

Като много други съвременни политици от първия ешелон на властта в Русия, Борис Гризлов голяма част от живота си прекара в Санкт-Петербург - родният град на президента Владимир Путин. Но не бе от неговите близки лични приятели и те дори не се познаваха, докато не влязоха в голямата политика.

Гризлов израсна в семейството на военен летец и учителка, завърши със златен медал физико-математическа гимназия и Ленинградски електротехнически институт. Повече от 20 години работи в предприятия, разработващи космически комуникационни системи. Чак към края на 90-те той сериозно се захвана с политическа кариера. През 1999 г. вече бе ръководител на изборния щаб на партия “Единство”, оглави регионалния списък на блока, бе избран за депутат и през 2000 г. стана председател на фракцията “партиите на властта” във федералния парламент. Времето, когато той е министър на вътрешните работи, се свързва с активната борба през 2001 г. срещу “таласъмите с пагони” - така в Русия наричаха корупцираните милиционери. Два години по-късно Гризлов бе отново избран за депутат и зае не само мястото на лидера на

Лицата на руската политика

КРЪГЪТ ОТ ОСНОВНИТЕ СЪПЕРНИЦИ И ШАНСОВЕТЕ ИМ НА НАБЛИЖАВАЩИТЕ ПАРЛАМЕНТАРНИ ИЗБОРИ ФАКТИЧЕСКИ ВЕЧЕ Е ОПРЕДЕЛЕН

■ Екатерина ДОБРИНИНА, Екатерина ВЛАСОВА /„РГ“

“ЕР”, но стана и говорител на руския парламент.

Партията “Единна Русия” винаги се водеше от идеите и авторитета на действащия президент и наричаше сама себе си “избирателен щаб” на Путин и проводник на неговата политика. Лоялност, съчетаната с уменията да се мисли логически, както и да се правят дългосрочни стратегии, заедно със способност да се “прокарват” необходимите решения без скандали, а по пътя на “настоятелния компромис” с опонентите - са неоеценени за “партията на властта” качества. В същото време Гризлов е фигура, чиито постъпки са доста предсказуеми. Той не бе забелязан в каквито и да било политически и други скандали и е “верен войник на партията”.

Сергей Миронов:
Ние сме най-голямата
лява партия

СНИМКА СЕРГЕЙ КУКСИН /„РГ“

Говорителят на Съвета на федерацията (горната камара на руския парламент) 54-годишният Сергей Миронов е и лидер на партията “Справедлива Русия”. Създадената от него партия на Живота, с която се обединиха под ново име през 2006 г. още две доста влиятелни политпартии на Русия - “Родина” и Партия на пенсионерите - през изминалата година показа способност за бурно развитие и има всички шансове да преодолее 7-процентната бариера. В някои региони на изборите в местни

парламенти тя дори събра повече гласове от “партията на властта”.

“Справедлива Русия” залага на избиратели, недоволни от реформите на 90-те и искащи от властите по-активна социална подкрепа. Партията негласно претендира за ролята на втора партия във властта. Изборната си агитация гради върху “противодействието на чиновниците и бюрократите”, които зле реализират правилната политика на президента Путин.

Сергей Миронов също е от Санкт-Петербург. До началото на 90-те работи в сферата на геологията. Има 5 висши образования: техническо, икономическо, юридическо, философско, както и в сферата на държавното и общинско управление. Политическата си кариера започна през 1994 г., когато бе избран за депутат на Законодателното събрание на Санкт-Петербург, а 7 години по-късно стана член на Съвета на Федерацията (СФ).

На Миронов не са чужди екстравагантни жестове и постъпки, които са в разрез с дипломатическия етикет. Например по време на първата си визита в Близкия Изток като говорител на СФ - трети по ранг в държавата - той отказа да се срещне с Ясер Арафат. Именно Сергей Миронов често говори за необходимостта от трети мандат на президента Путин. Злите езици твърдят, че в дадения случай му е отредена ролята на “политически провокатор”: Миронов редовно излизал с това предложение, за да може Путин за пореден път да заяви за неприкосновеността на руската Конституция.

Имиджът на лидера на “Справедлива Русия” е подчертано народен. Миронов си позволява резки изказвания по адрес на регионалните лидери и федерални чиновници и при това отлично се вписва в общата система на руската власт. Неговата екстравагантност е строго дозирана. Всички инициативи на партията му са с популистки оттенък. Ако дойде на власт, по никакъв начин няма да застраши стабилността в страната. Но засега шансовете да получи в руската Дума мнозинство или дори една трета от мандатите са много малки.

Михаил Баршчевски:
Борим се не за власт,
а за влияние върху нея

Като политик 51-годишният Михаил Баршчевски тепърва започва да трупа авторитет. Известен е отдавна като блестящ адвокат и светска персона. И все пак лидерът на партията “Гражданска сила”, която си постави за цел най-накрая да консолидира и вкара в парламента непрималите през последните избори дяснолиберални сили, е личност, чиито перспективи на политическото поприще са доста примамливи.

Московчанинът Баршчевски е ярък интелектуалец и добре подкован професионалист-“законник”. Четвърто поколение юрист Баршчевски през последните години бе упълномощен представител на руското правителство в Конституционния, Върховния и Висшия Арбитражен съд на РФ. Доста време той бе в ролята на “независим арбитър” в популярната интелектуална телевикторина “Какво? Къде? Кога?” и успя да се покаже като енциклопедично образован човек. От края на 80-те Баршчевски бе бизнес-адвокат, има доста връзки в деловите кръгове на страната и едновременно с това - в държавните структури, без да предизвиква неприязън в нито едно от властовите ведомства.

Известност сред политците Баршчевски получи след участието си в т.нар. дело на писателите, когато тогавашният вице-премиер и министър на финансите Анатолий Чубайс бе обвинен от двама журналисти в получаване на подкуп в скрита форма - като хонорар за книга. Баршчевски пое представянето на Чубайс в съда, който подаде иск за защита на честта и достойнството, и постигна успех.

През 2001 г. Баршчевски стана официален представител на правителството във висшите съдебни инстанции на РФ., а 5 години по-късно оглави висшия съвет на дясноцентристката партия “Свободна Русия”, която бе преобразувана в “Гражданска сила”. От позициите си на юрист и обществен деятел той постоянно предявява искания за защита на гражданските права и свободи.

Рейтингите за популярност на десните сили - в това число “Ябълката” на Григорий Явлински и Съюза на десните сили - са много ниски. Те се компрометираха с безкрайните скандали и неспособността да постигнат единство дори в собствени редици, както и с демонстративното “самоотстраняване” от властта и постоянните претенции за ролята не на създателят, а само на критиците на всякакви програми. На този фон енергичният и имащият опит във взаимодействието с властта, а също така голям стаж на практикуващ юрист и имидж на интелигентен човек, Михаил Баршчевски може да стане личност, която действително да устройва всички. И избирателите, и Кремъл, за който той не е равносетен противник, но добре изпъкна пред други нежелани съперници.